

ÇOCUKLARDA KONUŞMAYI GECİKTİREN ÖĞELER

Çocukta herhangi bir nörolojik, organik ve sağlık bozukluğu olmadığı halde, konuşmayı geciktiren öğeler aşağıda belirtilmiştir:

Duygusal Çatışma: Sevgi, şefkat gereksinmelerinin anne-baba tarafından doyurulmaması, kardeş kıskançlığı, kaza ya da diğer şoklar duygusal çatışmaya yol açarak, çocuğun konuşma gelişimini geciktirebilir.

Münakaşa: Dilin sürekli münakaşa etme aracı olarak kullanıldığı bir ortamda yetişen çocuklar, konuşmaya karşı olumsuz bir tutum içine girebilir ve konuşma isteğinde bulunmayabilirler. Bu durumda konuşma gecikebilir.

Aşırı Düşkünlük: Konuşmayı geciktirebilen diğer bir faktör de anne-babanın çocuğa olan aşırı düşkünlüğüdür. Bu tür çevrede, çocuğa yeterince konuşma fırsatı verilmez. Çocuk daha isteğini sözle ifade etmeden, ihtiyacı yetişkin tarafından fark edilir ve anında karşılanır. Bu koşullar altında, çocuk konuşmak için bir gereksinim duymaz. Böyle bir ortamda yetişen çocuk, üç dört yaşlarına geldiği halde, daha hala konuşmayabilir.

İlgisizlik: Yine konuşmayı geciktiren bir diğer öğe de, anne-babanın çocuğa olan ilgisizliğidir. Yakın çevresindeki kişilerin çocuğun konuşma atılımlarını ödüllendirmemeleri, onunla yeterince konuşmamaları, masal, öykü, kitap okumamaları sonucunda, çocuk sözlü uyarıcı bakımından yetersiz bir çevrede yaşamak zorunda kalır. Bu durumda dil gelişimi açısından yaşitlarından daha geri kalacaktır.

Kaynak: Doç. Dr. Ümit Davaslıgil (Ana-Baba Okulu)

Derleyen: Psikolog Arzu ÖZGÜLDÜR

